

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

ஆசிரியர்:
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தைய பிள்ளை
தர்ம்பு பண்டிதர்,
சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

தனிப்பிரதி அனை 1

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தேரும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—

RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேப்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ வாஸ் ஐப்பசிமீ உகூ (14—11—35)

NO. 51.

தாழுமானவர்.

பொற்பினுடைக்காவில் வள்ளுகிர்ப்படைத்தலாற் போந்திடையோடுக்கழலாற்
பொலிவானவெண்ணீரு பூசியேயருள்கொண்டு பூரித்தவெண்ணீர்மையா
லெற்படவிளங்குக்க நத்திலிமையாவிழி யிசைந்துமேனேக்கழலா
விரவுபகலிருளான கணதந்திப்படத்துறி யிதயங்களித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்டபுலிகலையி னுரியது படைத்துப்ப்ரதாபழலாற்
பனிவேயில்கள்புகுதாமனெடியவான்ரூட்டர்நெடியபருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைதலாற் றவராசசிங்கமென மிக்கோருமைப்புகழ்வர்கான்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்களுமே.

ஸ்ரீ காருசிகாமகோடி பீடத்திற்குரிய உத்கிருஷ்டம் நான்கின் ஆராய்ச்சி.

காசி. ஹநுமான்காட் T. S. சீதாராம ஐயர் அவர்கள் எழுதுவது.

(தொகுதி 2. 50-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

முக்தி நிலைய யடைய வேண்டிய ஒருவன் (ஜீவன்) கடவுளால் அளிக்கப் பெற்ற தனது ஸ்தால, சூக்கும, காரண சீரங்கள் அழிந்து போகும் நிலையைப் பெறு முன்னம் குரு ஸந்திதா எத்தையடைந்து அவனருளால் அரியமந்திரமாகிய “பிரும்ம வித்தை” யைப் பெற்று அவ்வாட்டானக் கிரமத்தினால் இந்திரிய விவகாரங்களை ஒழித்து முத்தாபங்களையும் ஜெயிக்க வேண்டும் அல்லவா? முத்தாபங்களை ஜெயிக்குஞ் சக்தி வாய்ந்தவனுக்கு இச் சீரத்தை ஜெயிக்க முடியாதா? எப்படி முடியுமீ எங்கனம் ஸாதிக்கும் என்றால், 1. ஆதியாத்மீகம், 2. ஆதிதெப்வீகம், 3. ஆதி பெளதிகம் ஆகிய இம் முத்தாபங்களின் சக்தியினால்லே ஜீவராசிகள் பிறப்பிறப்பென்னுஞ் சமவில்ல ஆழ்வது! அம் முத்தாபங்களில் ஆதியாத்மீகத்துவத்தை ஸ்ரீ குரு அனுகிரகத்தால் அநுட்டித்துஅடைந்த சீடன் ஆதிதெப்வீகத்தைத் தன் அனுவடான பலத்தால் வசப்படுத்திக் கொள்வன். பூதியமாகிய பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்னும் இவ்வைந்தின் ஆதி பெளதீக தத்துவத்தில் இருக்கும் தாமஸ குண அழுக்கினை மனி மந்திர ஒளாஷதங்களினால் அகற்றிவிட்டபோது அது ரஜோதனை பஞ்ச பூதியமாகிறது, அதைத் தெளி யவைத்த காரணத்தால் ஸத்துவ குண மாகிறது. அப்பொது அதனை ஞானமென்னும் அக்கினிப்பினால் வேதித்து அதனால் அதன் தடிப்பு நீங்கிய பின் அது சத்த ஸ்வரூபமாகிறது. அதை சூக்கும சீரத்திற் சேர்த்து சத்தம் செய்து பிறகு காரண சீரத்திற் சேர்த்து சத்தம் செய்து அதை மகா காரண சீரத்திற் சேர்த்து உலகில்ஸஞ்சரிக்க வேண்டியது. மறை முழுக்கம்

இதுவே. இது பிரம்ஹ வித்தையைப் பெற்றதன் முக்கியப் பயனாகும்.

ஒரு மந்திரத்தை ஒருவன் ஜபிக்க வேண்டுமானால் அங்கந்நியாஸம் என்றும், ஹிருதயாதிந்நியாஸம் என்றும் கரங்நியாஸம் என்றும் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளைச் செய்யாமல் ஜபித்தால் அம்மந்திரத்திற்குரிய பயன் எங்கனாக கிடைக்கப் படமாட்டாதோ அஃதேபோல் ஆத்ம வித்தையைப் பெற்று முக்கியடைய ஆசையுள் எவன் தன் சீரத்தை (ஸ்தால, சூக்கும, காரணத்தை)யும் ஸர்வாத்ம வித்தையைப் பெறவேண்டி ந்யாஸம் செய்ய வேண்டியவனுக்கிருக்கின்றன. இங்கனம் செய்வதனால் இச் சீரமாகியஸ்தாலத்திலுள்ள தடிப்பு நீங்குகின்றது. சத்தம் செய்த ரஸ சேர்க்கையினால் எங்கனம் களிம்பே வடிவமாகியதாம்பிரம் அதன் களிம்பு நீங்கி சத்ததங்கம் ஆகிவிடுகிறதோ அதுபோலவும் மண்ணினைப் பாத்திரத்திலிட்டுக் காய்ச்சிப் பதம் பார்த்து அதைச் சத்தம் செய்யும் சக்தி வாய்ந்த திராவகத்தை விட்டதும் அதில் உள்ள களங்கமாகியதடிப்பு நீங்கி எப்படிக் கண்ணுடியாகி விடுகிறதோ, அதுபோலவும் மனி மந்திர ஒளாஷதவகைகளினால் ‘‘மகந்நியாஸம்’’ என்னும் முறையால் ந்யாசம் செய்து சத்த சீரம் பெறவேண்டும். அங்கனம் செய்பவரே மகான் என்னும் பெயருக்கு உரியவர் ஆகிறார். அல்லாமல் புத்தகத்தைப் படித்து விட்டுவாய்வேதாந்தம்பேசிக்கொண்டு தனக்கு ஸர்வக்கு சக்தி வந்துவிட்ட தென்று தானே கருதிக்கொண்டு நாலு பேரறிய சிவோகம் என்று வாயால் சொல்லிக் கொண்டு ஆடம்பர வேஷ கோஷங்களினால் அட்டகாசம் செய்து

படாடோபத்தினால் உலகத்தை மிறங்கபடிச் செய்து பிரமிக்கர் செய்வதை மகான் என்கிற நிலைமையும் ஸர்வக்கு சக்தியும் வந்துவிட்டதாகுமா? அப்படி சொல்லிக் கொள்வதனால் உலகத்திலுள்ள சில பாமராகள் அதை நட்புவார்களே அன்றி ஸத்ய விசாரிசீர்களும் மற்றைய மகான்களும் அதை ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள் அல்லவா?

ஆரோபவ முறையால் அவித்பாத்தவ பஞ்ச பூதங்கள் பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்டு இச் சீரம் எப்படி வந்ததோ அஃதேபோல கடவுளருளாலும் குருவனுக்கிரகத்தாலும் கிடைத்த பிரமவித்தை யென்னும் அரிய அனுட்டானத்தால் ஏற்பட்ட வித்பாத்தவத்தைக் கொண்டு அவித்பாவிடவ பூதபஞ்சீகரணத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். எங்கனம் ஸ்ரூஷ்டி தொடங்கி வந்ததோ அவ்வழியே திரும்பவேண்டும். அஃது அபவாதம் என்னும் முறையால் பஞ்சீகரண விரிவினை ஒன்றிலொன்றுக்க் சேர்த்துவிட அதனதடிப்பும் அழுக்கும் நீங்க சத்த ஸாத்வீகம் ஆகிறது. இவ்வாறு அநுட்டானாஞ் செய்து பயன்படந்த மகானுகும் ஆதி பீரி சங்கரபகவத்பாதாள்.

(தொடரும்)

“வித்தகம்”

விளம்பு விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் 1-க்கு ரூ 0—8—0

 நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு தனி விகிதம்.

மானேஜர்,

“ வித்தகம் ” ஆபீஸ்

புதுச்சேரி.

ஆசிரியர்:
யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

தனிப்பிரதி அனு | 427

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAÎSSANT LE JEUDI

வித்தக்கமி

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நாட்சம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தக்கர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து விதி,
நேம்பார் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ வசு ஜப்பசி மூ உக வ (14—11—35)

NO. 51.

தேவாரம்.

சீந்தைவாய்தலுளான்வந்துசிரியன்
போந்துவார்புலால்வேண்டலைக்கையினன்
முந்திவாயதோர்முவிலைவேல்பிடித்
தேந்திவாயதோர்பாம்பரையாற்றாரே.

பாகமாலைமகிழ்ந்தனர்பான்மதி
போகவானையினீருரிபோர்த்தவர்
கோகமாலைதுலாயதோர்கோன்றையும்
ஆகவானேயஞ்சாடுமையாற்றாரே.

ஒஞ்சமென்பதோர்நீள்கயங்தன்னுளே
வஞ்சமென்பதோர்வான்கழிப்பட்டநோள்
துஞ்சக்மேற்குநின்னைமத்திருவேழுத்
தேஞ்சக்நதோன்றவருளுமையாற்றாரே.

நினைக்குநேஞ்சினுள்ளார்நேமோமதில் || பங்கமாலைக்குழலியோர்பால்சிறக்
அனைத்துமோள்ளழல்வாயேரியூட்டினுள்
பனைக்கைவேழத்துரியுடல்போர்த்தவர்
அனைத்துவாய்தலுளாருமையாற்றாரே.

பரியர்நுண்ணியர்பார்த்தற்கரியவர்
அரியபாடலராடலரன்றியும்
கரியகண்டத்தர்காட்சிபிற்க்கேலாம்
அரியர்தோண்டர்க்கேளியரையாற்றாரே.

புலரும்போதுமிலர்பட்டபோற்சுடர்
மலரும்போதுகளாற்பணியச்சிலர்
நிலரும்போதுமிலாததுமன்றியும்
அலரும்போதுமணியுமையாற்றாரே.

முன்னையாறுமுயன்றேழவேலாம்
பின்னையாறுபிரியேனும்பேதைகாள்
மன்னையாறுமருவியமாதவன்
தன்னையாறுதோழத்தவமாகுமே.

ஆனையாறேனவாகேன்றுன்முடி
வானையாறுவளாயதுகாண்மினே
நானையாறுபுக்கேற்கவனின்னருள்
தேனையாறுதிறந்தாலேயோக்குமே.

ஏனையாறேனவாகேன்றுன்முடி
வானையாறுவளாயதுகாண்மினே
நானையாறுபுக்கேற்கவனின்னருள்
தேனையாறுதிறந்தாலேயோக்குமே.

வ
திருவருள் தனை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டாகேடே நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ரூன்வங்கு முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

அணுலை

வித்தகம்

புதுவை

முவ ரூப ஜப்பசி மூ 29 ட

மீதுண் விரும்பேல்.

வையார் அருளிய
“ஆத்தி சூடு”
என்னும் வேத
சூத்திரக் கொத்

துள் ஒன்றுகி மினிரும் இவ் அமுத
வாக்கியம் உலகியலோடு உண்மை
நிலைக்கும் ஒப்பியதாகின்றது. இப்போது
அன்னதாதல் ஈண்டு ஒரு சிறிது கூறப்
படும்.

மீது ஊன் விரும்பேல்:- அளவுக்கு
அதிகமான உணவை அவாவின் வசப்
பட்டு (நீ) உண்ணுதே என்பது இதன்

பொருளாகும். [மீது — மேலானது.
மீ — மேல். து ஒன்றன்பால் விகுதி
என்ப.] அளவுக்கு அதிகமான உணவு
விரும்பப்படாதது எனவே அளவிற்கு
குறைந்த உணவும் விரும்பப்படாத
தென்பது கூறுமலே அமையும். முன்
உண்ட உணவு சீரணமாகாதிருக்க
மேலும் உண்ணு தலை விரும்பாதே
என்னும் பொருளும் இதன் கண்
அடங்கும். சரீர பெளதிக பஞ்சீகரண
நிறைக்கு (மீது) மேற்பட்ட — பொரு
த்த மில்லாத — மாறுபட்ட — இன
மாகாத உணவை அவாவின் வசப்
பட்டு உண்ணுதிருப்பாயாக என்பதும்
இம் மந்திரப் பொருளாகும். இப்
பொருள் உண்மை நிலைக்கே சிறப்பு
வகையான் ஒப்பியதாயினும், இம் மந்
திரப் பொருள் யாவும் பொது வகை
யான் இருவகை நிலைக்கும் ஒப்பியன
வாயே அமைதலால் இவற்றின் விளக்க
உரைகள் ஒருங்கே விரவி நின்று இய
ஞும்படி இக் கட்டுரை எழுதி முடிக்
கப்படுதலே உசிதமாகின்றது. பொய்
யில் புலவராகியதேவரும் தமது திருக்
குறளில் “மருந்து” என்னும் அதி
காரத்தில் உணவு முறையையே, உல
கியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்
பியவாறு, முக்கியமாகக் கூறியமை
காண்க.

குறள்.

மிகினுங் குறையினு நோப்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(ஷ 95-ம் அதி. மருந்து செ. 1.)

அருந்தல் என்னும் உணவானது
சரீர பெளதிக நிறையோடு பொருந்
தாது மிகுந்தாலும் குறைந்தாலும்,
வைதிகம் என்னும் வைத்திய தூலை
அநுபவ முறையாக நன்குணர்ந்த
பெரியார் வாதம் (வாயு) முதலாகக்
கணக்கிட்டுக் கூறிய மூன்றும், (வாதம்,
பித்தம், சிலேத்துமம் — சத்துவம்,
ரஜஸ், தமஸ்) சரீர நிறையோடு
பொருந்தாது ஏற்றத் தாழ்ச்சியிடை
யனவாய், துன்பம் செய்யும் என்பது
இதன் பொருளாகும். வைதிகமே

வாய்மையான வைத்தியம் ஆதலால்
“நூலோர்” என்பது வாய்மையான
வேதங்களை உணர்ந்த தத்துவப் பெரியாரை உணர்த்தி நின்றது.

புறநா னாறு.

“ஙன்றுய்ந்தலீனிமிர்சடை
முதுமுதல்வன்வாய்போகாது
ஒன்றுபுரிந்தஸரிரண்டின்
ஆறுணர்ந்தலைமுதுநால்
.....”

என ஆன்றேர் கூறியதும் அறிக்
இதன் விளக்கமான பொருளை “வித்
தகம்” தொகுதி 1 இல் 44 இல் “சங்கச் சான்றேர் நூல்கள்” என்னும் கட்டுரையில் காணக. “வளிமுதலா” என்றார் வாயுவேயாவற்றுக்கும் முதன்மையான தென்பது புலப்படுத்தற்கு. நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களாற்றுன் வாயு கனத்தன்மை என்னும் குற்றம் நீங்கி — களிம்பின்னாயதடிப்பு நீங்கி அமலமடைய வேண்டும். வாயு அசத்த மடைந்திருப்பதே பினி மூப்புச் சாக்காடுகளுக்குக் காரணமாகும். வாயு சத்தமடையவே ஆக்கினி சத்தமடையும்; ஏனையவும் ஏதம் தீர்ந்து சமப்படும். அக்கினி இன்றி வாயு உருவும் பெற்று. வாயு இன்றி அக்கினி உருவும் ஒக்கமும் பெற்று. அக்கினியோடு நிறை கொண்டுக் கூடிய வாயு கீழ்முக விளைவும் பக்கச் சலன கதியும் நீங்கி தூலம் என்னும் சக்தி யில் உறைந்துமிழு சமிமுனையைத் தாவிசுரோகண கதி பெறும். அஞ்சான்று மலக் குரம்பையானது விமலக் குரம்பையாக — விமல தேகமாக மாற்ற மடையும்; வளிமுதலா எண்ணிய மூன்றும் சமமுறுதலால் நோப்செய்ய மாட்டா; பினி மூப்புச் சாக்காடும் பிறவியும் ஒழியும்; நித்தியத்துவம் உளதாகும். இவ் ஏண்மை முன்னும் பல கட்டுரைகளில் நன்று விளக்கி நிறுவப்பட்டதாதலின் ஈண்டும் விரித் துரைத்தல் மிகையாகும். ஆங்காங்குக் கண்டு தெளிக. உலகியலியும் மிகுதலாம் குறைதலும் இன்றி இயன்றவரை

அளவோடு உணவு கொள்வோர் ஒரு வாறு சுக தேகிகளாய் முயற்சியடையாய் நற்குண நற்செய்கைகள் உடையராய் இருத்தல் கண் கூடு.

மருங்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் (கு) அருந்தியது

அற்றது போற்றி யுணின்.

(ஷ ஷ செ. 2.)

முன் உண்ட உணவு சீரணமான தைப் பொறுமையோடு காத்திருந்து பசி தோன்றிய பின் உண்ணுதல் ஒரு வனுக்குக் கைகூடப் பெற்றால், அவன் சரீரம் நோயின்றி இனிது நிலைப்பதற்கு (அத்தகைய உணவே மருந்தாகி அமைதலால்) மருந்து எனப் பிற தொன்று வேண்டுவதில்லை என்பது இதன் பொருளாகும். “போற்றி உணின்” என்பது அவாவின் வசப் பட்ட சீவர்கள் அவ்வாறு பொறுமை வகித்து உண்ணுதலின் அருமை தோன்ற நின்றது. “போற்றி” எனப் பத்தர்க்குக் குறிகளான் அறிந்து எனப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். பொறுமையோடு காத்தல் என்பதில் இப்பொருளும் அடங்குவதாகும்.

“ஞாலங்தான்வழங்கிடனும்பசித்தொழியப் புசியோம்
நமஞர்க்கிங்கேதுகவைநாமிருக்கு
[மிடத்தே:]”

என்னும் பெரியார் வாக்கும் பசித்த பின் தவறாது உண்ணுதல் ஆயுட்ட பெருக்கத்துக்கு—நித்தியத்துவ நிலைக்கு ஏதுவாதலை நன்று வலியுறுத்துகின்றது. அவாவின் வசப்பட்டும் “சுற்றம் என்னும் தொல் பசுக்குழாங்கள்” திருப்தி நோக்கியும் நேர்ந்தவாறு உண்டு வருந்துவதே உலகியல்.

நூற்றுப்பத்து வயசுக்கு மேற்பட்ட வளாயும் சகதேகியாய் சோம்பவின்றித் தொழில் செய்து வாழ்க்கைநடாத்தும் ஜோப்பியப் பெண் ஒருத்தியை “நீ ஜோப்பியப் பெண் ஒருந் து இவ்வாறு சுக தேகியாய் இருந்து தொழில் செய்தற்குக் காரணம் யாது?

என வினவிய ஒருவர்க்கு, அவள் “நான் நன்றாகப் பசித்த பின்னன்றி யாதும் உண்பதில்லை. அதுவே என் தேக செளக்கியத்துக்கு காரணம்” என விடை இறுத்தனள் என்று சமாசாரப் பத்திரிகை ஒன்று கூறுகின்றது.

அந்த வளவறிந் துணக வாங்துடம்பு பெற்று வெடிதுய்க்கு மாறு.

(ஷ ஷ செ. 3.)

முன் உண்ட உணவு சீரணமான ஒல் பின் உண்ணும் உணவை மிகுதலும் குறைதலும் இன்றி சீரணமாதற்கு ஏற்ற அளவினை அறிந்தே நிறை முறையோடு உண்ணுக. காயத்தை — காயமாகிய பெண்களைத் தனக்கு உரிமையாகப் பெற்றவன் அக் காயம் நோயின்றி நிடத்து நிற்கும்படி — அக் காயப் பெண் நித்தியத்துவம் பெறும்படி செய்யும்சாதகம் அதுவே என்பது இதன் பொருளாகும். அற்றது போற்றி அளவறிந் துண்ணும் உணவே காயசித்தி அளித்தற்குரிய—உடலுயிர் அமலமடைந்து நித்தியத்துவம் பெறுதற்குரிய இயற்கை முறையான அருந்தல் ஆகும். அன்றி இயற்கை விரோதமாக அளவறியாது நிறை முறை இன்றி உண்ணுதலும் பட்டினி கிடத்தலும் காயசித்தி அளித்தற்குரிய சாதகமாகா என்பது கருத்து. இவ் உண்மை அறியாதார்காடு மலைகளிலும் பிற இடங்களிலும் அருந்தல் பொருந்தல் அமையப் பெறுது “துற்றவை துறந்த வெற்று யிர ஆக்கை” யாராய் வாயோடு கண்முடி வதிந்து மெய்யுணர்ச்சி கைவரப் பெறுது அசேதனத்துவம் அடைந்து சுற்றில் தென்புலக் கோமகனுக்கு நல்விருந்தாகப் பிறவி வலைப்படுவெர்.

அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல துய்க்க துவரப் பசித்து.

(ஷ ஷ செ. 4.)

முன் உண்ட உணவு சீரணமடைந்ததைக் குறிகளால் நண்குணர்ந்து பூரணமான பசி உண்டான பின், சரீர

பொதிக நிறைக்கு இனமான முன்னிலைப் பெளதிகங்களை— மாறுபாடில்லாத உணவுகளை, குரு நெறியாலும் அநுபவமுகத்தாலும் அறிந்து மதி வைராக்கியத்தோடு உறுதியாகக்கொண்டு, நிறைதவறாது உண்ணவேண்டும் என்பது இதன் பொருளாகும். தனது காயப் பெண்ணைப் பினி மூப்பு சாக்காடுகள் இன்றி விமல அமலமாய் நிலக்கச் செய்யும் பக்குவமுடையவன் குருவருளால் ஆவனவற்றை அறிந்து, அக்காயமாகிய சரீரத்தில் எவ்வெப் பெளதிகங்கள் எவ்வெவ்வ வகையான ஏற்ற இறக்க நிறையாகப் பொலிந்திருக்கின்றனவோ அவ் அவ் நிறையைக் குறைக்கவும் கூட்டவும் வேண்டி—சமப்படுத்தத் வேண்டி ஏற்ற ஏற்ற உணவுகளாகிய கற்பங்களையே—அறுசவை உண்டியையே அளவறிந்து உண்ணுதல் இன்றியமையாததாதலின் “மாற்லவு துய்க்க துவரப் பசித்து,” என வற்புறுத்தப்பட்டது.

மாறுபாடில்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின் ஊறுபாடில்லை உயிர்க்கு.

(ஷ ஷ செ. 5.)

மாறுபாடில்லாத உண்டி — சரீரபெளதிகப் பஞ்சீகரண நிறைக்கு பொருத்தமான உணவு மறுத்தல் — அவாவின் வசப்பட்டு நேர்ந்தவாறு உண்ணமுயலும் இச்சையைத் தடித்தல் — மாற்றுதல் — குருநாதன் அருளிப்பிறையுட் புகுத்துதல். உயிர்க்கு ஊறுபாடு—பெணி மூப்புச் சாக்காடு.

இழிவறிந் துண்பான்கண் இனப்மோல் [நிற்கும் கழிபேரிரையான் கண் நோய்.

(ஷ ஷ செ. 6.)

தனது சரீர பெளதிக நிறையின் இறக்கத்தையும் ஏற்றத்தையும் அறியப் பெற்று அவை சமப்படுத்தற்குரிய உணவுகளை உண்ணும் மதிப்பொலி வடையவன்பால் இன்பம் இடையாறு நிற்றல் போல, நிறையும் இனமும் அறியாது பல பிறப்புக்களுக்கு வித

தாப் விளங்கும் அவாவினால் அளவு கடந்த உணவை உண்ணுவாளிடத் து — “மீது ஊன்” விரும்புவானி டத்து பினியானது இடையரூது நிற்கும் என்பது இதன் பொருளாகும். இழிவு எனவே ஏற்றமும் கூறப்பட்டது. உலகியலிலும் தமது சரீர பெள திக நிலையை ஒருவாறு அறிந்து இயன் றவரை உசிதமாக உணவு கொள்வோர் பெரும்பான்மை நோயால் கஷ்டமடையாதிருத்தலும் அவாவினால் இஷ்டம் போல அளவு கடந்து உண்பவர் நோயால் துன்புறுத்தலும் கண்கூடு. நமது சரீரமாகிய பூமியில் பஞ்ச பெளதிகங்களாகிய பஞ்ச திணைகள் ஏற்றிழவைட ந்து நிறை பேதித்து நிற்றலே—திணைமயக்கமாய் இருத்தலே—அசுத்த நிறையே பினி மூப்புச் சாக்காடுகளுக்குக் காரணமாகும். சீவர்கள் பெளதிக நிறை பேதமாகிய திணைமயக்கங்களை அறிதல் முடியாத காரியம். அவற்றை அறிந்து ஒரு திணையை மற்றொரு திணையாக மாற்றுதல் பவரோக வைத்தியனகிய கயிலை முதற் குரவன் அருளாலன்றி சீவ முயற்சியால் முடியாத காரியம். ஆசான் அருளால் அநுட்டிக்கப்படும் வைதிக நெறியாகிய நிறைமுறையான அருந்தல் பொருந்தல்களால் திணைமயக்கம் தீர்ந்து பெளதிகங்கள் சமப்படுதலாற்றுன் பேரின்பம் என்னும் வீடு பேற்றின்பம் இடையரூது ஈண்டும். இப் பெற்றி கைவரப் பெற்ற மெய்யடியாரே பினி மூப்புச் சாக்காடும் பிறவியும் ஒழிந்து நித்தியத்துவம் பெறுபவராவர். அவாவின் வசப்பட்டு இவ்வாறன்றி நேர்ந்தவாறு உண்ணும் எம்போலிய உலக மாக்கள்—மீதான் விரும்பும் ஆதர்கள் பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் அடைந்து பிறவி வலைப்படுதல் சத்தியம். இது பற்றியன்றே,

குறள்.

அவாவன்ப எல்லா உயிர்க்குமெஞ்சுான் [றும் தவாப் பிறப்பீனும் வித்து. எனவும்,

ஆரா இயற்கை அவாசீப்பின் அங்கிலையே பேரா இயற்கை தரும். (ஷ 37-ம் அதி. அவாவறுத்தல் செ. 1,10) எனவும் அருளிச் செய்தார் எமது பொய்யில் புலவர்.

தவாப் பிறப்பு — கெடாது தொடர் ந்து வருகின்ற பிறப்பு. ஆரா இயற்கை அவா — நிரம்பாத — நிறை பெருத இயல்பினையுடைய ஆசை — அவா. பேரா இயற்கை — மீண்டு வாரா நிலை — நித்தியத்துவம். அவா அற்ற நிலையே — பாசங்கள் பற்றக்கள் அற்ற நிலையே — நிறை அமைந்த நிலையே வீடு என்க.

திருவாப் மொழி.

அந்துபற்றெனில்
உற்றதுவீடுயிர்
செற்றதுமன்னுறில்
அந்திறைபற்றே.

எனவும்,

“.....இன்பத்துன்பங்கள்செற்றுக் கலைந்துபசையற்றுல்
அன்றேஅப்போதேவீடும் அதுவேவீடு
[வீடாமே”

எனவும் பெரியார் பணித்தனவும் அறிக. இக் குறப்பாவுக்கு உரை எழுதிய ஆசிரியர் பரிமேலழகர் “களிப்புக் கவற்சிகளும் பிறப்புப் பினி மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயின இன்றி உயிர் நிரதிசய இன்பத்ததாய் நிற்றவின் வீட்டிணைப் பேரா இயற்கை என்றும்..... கூறினார்” என்பதனால்,

“களிப்புக்கவர்வுமற்றுப்பிறப்புப்பினீழப் பிறப்பற்று ஒளிக்கோண்டசோதியமாயிடன்கூவேது [என்றுகொலோ”

என்னும் திருவாப் மொழிச் செய்யுட் பொருளையே தெளித்துரைப்பாராய் அசு செய்யுட் பாகத்தையே விருத்தகந்தியாகப் படி எடுத்து உரைத்தனராதவின், பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் நீங்கி அருட் பெருஞ்

சோதிவடிவாய்க் காரணத்தில் ஒடுங்கு வதே உண்மை முத்தி என்பது அவர்க்கும் வாய் மையில் கருத்தாதலும் நன்று வலியுறுகின்றது.

தீயள வன்றித் தெரியான பெரிதுண்ணின் நோயள வின்றிப் படும்.

(ஷ 15-ம் அதி. செ. 7.)

ஒருவன் நிறை முறை அறியாதவ நூய் தன் சரீரத்துள்ள “வைசவாரரன்” என்னும் சிவாக்கினியின் வன்மை மென்மைகளுக்கு ஏற்ற ஆகுதி கொடாது — உண்ணது, அளவுக்கு அதிகமாக உண்பானுயின் — “மீது ஊன்” விரும்புவானுயின் அசு சரீரத்தில் அளவில்லாத நோய்கள் ஆக்கமுற அவற்றால் துன்புறுவான் என்பது இதன் பொருளாகும். தீ—வைபிற்றுத்தீ — ஜடராக்கினி. நமது சரீரமாகிய பூமியில் — ஆலயத்தில் விளங்கும் சாண்வட்ட குண்டம், ஒமகுண்டம், வைகுண்டம், யாக சாலை, பாக சாலை, பாத்திரம் முதலிய எத்தனையோ பல திரு நாமம் பெற்ற — பரி பாவைகள் பெற்ற பாத்திரத்தில் வளர்ந்து எழும் தேயுவுக்கு — சிவாக்கினிக்கு ஏற்ற ஆகுதி கொடுத்து அதனை அமலமாக விளைவேற்ற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கடவுள் அருளைப் பெற முடியும். இதுபற்றியேயன்றே நமது அப்பர்,

தேவாரம்.

சாத்திரம்பலபேசுங்கழகர்காள்
கோத்திரமுங்குலமுங்கொண்டென்செய் [வீர்
பாத்திரம்சிவமேஸ்ருபணிதீரேல்
மாத்திரைக்துளங்குறம்பர்பேறாரே.
(ஷ திருமாற்பேறு திருக்குறுங் தொகை செ. 3.)

என ஒன்றும் போதா அறிவிலை ளாகிய எம்போலிய உலகமாக்களுக்கு வற்புறுத்தி யருஞ்வாராயினர்.

பாத்திரம் சிவம் என்று பணிதல் — நமது சரீரத்துள்ள வைசவாநரன் என்

நும் சிவாக்கிவிக்கு ஏற்ற ஆகுதி கொடுத்து அதனை அமலமாக விளைவேற்றுதல். அக்கினி அமலமடையவே பணநாற்ற முடைய இப்புலால் துருத்தி பூ மணம் போலும் சிவ மணம் கமமும் பூஞ்சுருத்தியாக மாற்ற மடையும்.

அப்பார் தேவாரம்

“பூஞ்சுருத்திபூஞ்சுருத்தின்பீராகில் பொல்லாதபுலால்துருத்திபோக்கலாமே”

என்னும் அருமறையால் வற்புறுத்துக்கூறப்பட்ட பொருளும் இதுவே ஆம். சரீரம் விமலமாய் அமலமடையவே ஜனம் ஒழியும்—பசி பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் ஒழியும்—நித்தியத்துவம்—வீடு பேறு உள்தாகும். ஜடராக்கிடி ரூபமாய் விளங்கும் வைசுவாநரன் சிவபரம் பொருளே என்பது பின் வரும் பிரபல சுருதிகளால் வெள்ளிடை ஆம்.

பிருக்தாரண்ய உபநிடதம்.

“உண்ணப்பட்ட அன்னத்தை ஜீரணாக்குகின்ற (மனிதனுள்ளே உள்ள) இந்த அக்கினி வைசுவாநரன். ஒருவன் தன் காதுகளைப் பொத்துங்கால் அவன் கேட்பது அதன் ஓலியே. அவன் இவ் வாழ்வை விட்டு நீங்குங்கால் அவ் ஓலி யைக் கேட்பானல்லன்.”

(ஷ 7. 9. 1.)

[இவ் வேத வாக்கியத்தில் “அவன் இவ் வாழ்வைவிட்டு நீங்குங்கால் அவ் ஓலியைக் கேட்பானல்லன்” என்பதனால் ஒருவன் மரண மடைந்த பின் — தன் சரீரத்தை விட்டு உயிர் பிரிந்த பின் அவன் சிவபரம்பொருளைக்கண்டு அடைதல் முயற்கொம்பே என்பதும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.]

தைத்திரியம் (சங் 2, 2, 5, 3.)

“ஏதவா அக்கிரவைச்வாநரா : ”

இந்த அக்கினியே வைசுவாநரன் என்பது இதன் பொருளாகும்.

திருவிசைப்பா.

“.....அடியேன்
உண்டஊன்மூலக்காம்வகைஏனதுள்ளம்
உள்கலங்தெழுபரந்தோதி.....”

(ஷ கங்கைகொண்டசோனேச்சுரம் செ. 6)

என்பது கருவூர்ச் சித்தர் திருவாக்கு. இவற்றால் “மீதாண் விரும்பு” தல் பினி மூப்புச் சாக்காடுகளை விளைத்து உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் இழுக்காய் நிற்றல் வெள்ளிடை மலையாம். இவ்வாற்றால் தேவர் “மருந்து” என்னும் அதிகாரத்துக் கூறிய உணவு முறை உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியனவாய் “மீதாண் விரும்பேல்” என ஆம் ஒளவையார் அமுத வாக்கின் பொருளையே நன்று வலியுறுத்தி நிற்றலும் கண்டு கொள்க.

சகல சீவராசிகநக்கும் முன்னிலை ஆகாரமாகிய உணவே ஆதாரம். உணவு இன்றேல் உயிர் வாழ்தல் முடியாத காரியம், உணவே—உணர்வு—உயிர் என ஆம். உணவு உணர்வு, என்பன ஒன்றே.

அறநெறிச் சாரம்.

“.....அடுத்துத்தது
உண்ணப்பவேதுந்தோன்மி.....”

(ஷ வீட்டுலகமெய்தல் செ. 64.)

என ஆன்றேர் சுறியதும் உய்த்துணர்தற்பாலது. பிருதிவி ரூப அன்னகாரியம் மனம் எனவும், ஜல காரியம் பிராணன் எனவும் சாந்தோக்கியசக்ருதி முறையிடுவதும் உணவே உணர்வு என்னும் உண்மையையே நன்று வலியுறுத்துகின்றது. (“வித்தகம்” தொகுதி 1 இல. 45 இல் “தால சூக்குமுசம்பந்தம்” என்னும் கட்டுரையில் காண்க.)

புறநாறாறு.

“.....
உண்டிகொடுத்தோர்உயிர்கொடுத்தோரே”

எனவும்,

மணிமேகலை.

“.....
ஆதிரையிட்டனள் ஆருயிர்மருங்து”

எனவும் வருஷம் ஆன்றேர் வாக்குக் கலையும் நோக்குக. ஆதலால் எக் காலத் தும் யாவர்க்கும் பிரவிருத்தி நிவித்தி என்னும் இருவகை நெறியிலும் உணவு இன்றியமையாத தென்பது பட்டாங்கின் உட்கிடக்கையும் வேத உண்மையும் ஆம் என்பதில் எட்டுணையும் ஜபமில்லை. உணவு இல்லாவிட்டோ — அன்னம் தண்ணீர் இல்லாவிட்டோ பிரவிருத்தியும் இல்லை; நிவித்தியும் இல்லை. சீவர்க்கும் உணவு உண்டு. சீவன் முத்தர்க்கும் உணவு உண்டு. சீவர்க் குரியது முன்னிலை ஆகாரம். சீவன் முத்தர்க்குரியது பிரணவ அழுதம் என்னும் அருளாமுதம். “அருளாமுதம் புரியாயேல் வருந்துவன்.” (திருவாசகம் திருச்சதகம் செ. 13) என்றனர் மணிவாசகப்பிரபு. “சக அருளாமுதமனையே அருந்தி தொல்வதிவது மெள்ளக் கரைந்து” என்பது சுத்தசாதகம். (செ. 62)

பல்லாற்றாலும்உணவின் பொருட்டு முயலுதலே உலகியலில் முக்கிய அம்சமாகின்றது—முக்கிய நோக்கமாகின்றது. மீதாண் விரும்புதலால் — மிகுதலும் குறைதலும் இன்றி அளவோடு— நிறை முறையோடு உணவு கொள்ளப்படாமையால் உலகியலில் முயற்சிகுன்றுகிறது; நோயும் சோம்பலுமே பல்குகின்றன.

“ஊணன் கருமம் இழந்தான்”

என்பது பழமொழி. உண்ணுமல் இருத்தலும் முடியாது. அதிகமாக உண்ணுதலும் ஆகாது. உண்ணுதலாகிய அருந்தலும் பொருந்தலுமே லெளிகை முயற்சிக்குத் காரணம் மும் அதன் காரியமும் ஆகின்றன. இது பற்றியே,

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திராசிரியர் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 50-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

சிவாகம சித்தாந்த போதகரும், திருமூலர் மரபை விளக்க வந்த திருவாவடுதேற ஆதீனத்துச் சைவப் பிரசாரகரும், தமது நுண்மானுமை புலத்தால் தாம் இயற்றிய அரிய பெரிய ஆராய்ச்சியின் திறனைப் பலரும் அறிந்து வியப்புறுமாறு வெளிப்படுத்திய மதிப்பொலிவால் சீரும் பெருமையும் புகழும் பெற்றேங்கும் கல்வியாளருமாகிய பூர்மாந். தூத்துக்குடி போ. முத்தைய பிள்ளை அவர்கட்கு இத் தமிழுலகம் மிக்க கடப்பாடுடைத்தாம் என்பதும் மிகையாமோ? தூலம் மறைவது என்றால் எவ்வாறு மறையினும் மறைந்தது என்றே — “ மீண்டு பிறவி அடையாமை” [(மேடு சுவடி பக்கம் 8 வரி 13) வித்தகம் தொ. 2. இ.7 ப.6 பிரிவு 2 வரி 13)] கூறப்படும் அன்றே? என்கின்றார் போலும்! எமது நவீன பிரசாரகர். ஓ! ஓ! ஒரு வீட்டினுள்ளே பல்லோரும் காணப் புதுநு கதவைத் தாழிட்டுக் கோண்டாலும் — பூட்டிக் கோண்டாலும் மறைவதானே! மன்னைட்டினங்களைப் புதைப்பதும் மறைவதானே! ஆ! ஆ! என்ன அருமையான ஆராய்ச்சி! இத்துணை விளக்கம் உடையார் கோடியில் ஒருவர் உண்டோ? அதுவும் ஜயப்பாடே! ஆதலால் இம்மட்டோடு அமைந்து நின்று விடாது எமது போதகர் மேலும் தமது மதிப் பொலிவுக்கு ஏற்ற உணர்வுகளை முன்னிலையில் கண்டு உண்டு (காசிக்குப் போக வேண்டியவன் கண்ணியா குமரிக்குப் புகைவண்டிப் பிரயாணத்துண்டு “ டிக்கற் ” கேட்பது போல) உய்தியடைந்து சைவ உலகத்துக்குத் திலகமெனச் சின்னாள் வதிந்து, அயன் விதிப்படி, தமது முத்தி முறைக்கு ஒப்பத் தூலத்தோடு மறைந்து பல்லோராலும் ஏத்தப்படுமாறு திருவருளை எஞ்ஞான்றும் பணிந்து வழுத்துவேமாக. (நம்ப்பார்வதி புதையே! ஹர ஹர மஹாதேவ!)

எமது போதகர் உருற்றிய ஆராய்ச்சி சுவடி ரூபமாக வெளியிடப்பட்டது மன்றி, பலவான்குடி என்னும் ஊரி சிருந்து “சிவநேசன்” என்னும் திருநாமம் தாங்கி வெளிவந்த வாரப் பத்திரிகையிலும் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. அவ் ஆராய்ச்சியைக் கண்ணுற்ற சைவமணிகளுட் சிறந்தவர் போலும் ஒருவர் அசு “ சிவநேசன் ” என்னும் பத்திரிகை வாயிலாகவே “ திருக்கைலாய் பரம்பரை சுத்தாத்துவித சிந்தாந்த சைவ சுத்தான பரமாசாரியார் பரம்ப

Imprimerie “ VITTAGAM ” — Pondichéry.

ரை வரலாறு ” என்னும் அழகிய நீண்டதோர் மகுடமிட்டு வெளிப்படுத்திய கட்டுரையில்,

“ உமாபதிசிவம் ” தமது திருவுரு ஜோதிர்மயமாக திருவம்பலவாணர் திருவடி நீழிலை அடைந்தருளினர்.”

எனவும்,

“ மெய்கண்டார் ” ஐப்பசி மாசத்துச் சவாதி நகூத்திரத்திலே அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய சிவபெருமானுடன் இரண்டறக் கலத்தலாகிய சுத்தாத்துவித முத்தியை அடைந்தனர்.”

எனவும் வெட்ட வெளிச்சமாகச் சிறிதும் அஞ்சாது வெளியிட்டனர். பொய்யரை புகல்வதிலும் சிறிதும் லஜ்ஜையின்றி—நாணமின்றி மனம்போனவாறு பிதற்றுவதிலும் மிக்க சாமாரத்தியம் வாய்ந்தவர் இவர் என்பதும் மிகையாமோ? இச் சைவ தீலகத்தின் பும்லத்துவம் போன்னே போற்றப்படத்தக்கதன்றே! அடாா! சிவ சிவா! நாராயணே! பொய்யையே கண்டு பொய்யையே விண்டு உய்யும் நீர்மை வாய்ந்த இவ் வரலாற்றுச் சைவ சிகாமணி யிலும் போதகராகிய எமது ஆதீன பிரசாரகர் மிக்க பெருங்காலனங்களுடையச் சர்வங்கள் பூமிக்குள் “ சமாதி ” யில் வைக்கப்பட்டன என்று ஜயம் திரியின்றி வெளிப்படையாய் ஒப்புக் கொண்டிருக்க, வரலாற்றுச் சைவரோ! அவ் உண்மையையும் மறுத்து, சந்தான குரவர் சரீரம் சமாதியில் வைத்துப் பூமியுட் புதைக்கப்படாது அவ் உருவங்கள் (சமயகுரவர் முதலிய தத்துவப் பெரியார் அமலவடிவங்கள்போலவே) கரைந்து மறைந்து உண்மை முத்தியை அடைந்துவிட்டன என்று சந்தான குரவச் சைவாபி மானப் பேயால் ஆவேசிக்கப்பட்டவராய் நின்று வெள்ளிடை மலைபோல விளம்பிவிட்டனர் ஆதலால் என்க.

(தொடரும்)

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam

இந்தியத் தாய்

மதுரையிலிருந்து திங்கட்கிழமை தோறும் வெளிவரும் ஓர் தழிழ் வாரப் பத்திரிகை.

சந்தா விவரம்.

உள்ளாட்டிற்கு ரூ. 2

வெளிநாட்டிற்கு ரூ. 3

உங்கள் வியாபாரம் விருத்தியடைய வேண்டுமொனால் “இந்தியத் தாய்” பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்யுங்கள். முழு விவரங்களுக்கு எழுதுக.

“இந்தியத் தாய்” ஆபீஸ் மதுரை.

இனம்!

இனம்!!

சுத்த சாதகம்

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள்ளாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0

வெளிநாட்டிற்கு „ „ ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுவை.

“வித்தகம்”

முதல் வருட சஞ்சிகைகள்

புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

முதகில் தோல்—கலிக்கோ

ரூ. 4—0—0

முழு கலிகோ ரூ. 3—12—0

முதகில் கலிகோ—மார்பில் தாள்

ரூ. 3—8—0

(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)

“வித்தகம்” ஆபீஸ்,

புதுவை.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை சேலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது 1 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பி பேற்றக் கோள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

திருவாங்கூர் அபிமானி.

திருவாங்கூரசேர்ந்த நாகர்கோவிலில் இருந்து செவ் வாய்தோறும் வெளிவரும் ஓர் தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

சந்தா விவரம்.

உள்ளாடு ரூபா 2

வெளிநாடு ரூபா 3

விலாசம்.—

மாணைஜர்

“திருவாங்கூர் அபிமானி”
நாகர்கோயில்.

திருவாசக உண்மை.

யாழிப்பாணம், தேன்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை
(வித்தகம் பேராசிரியர்)
அவர்காலம் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உயிரும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மரணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய தீருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0—2—9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிச் செற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

"A Preface to the Brahma-Sutras"

The Wedantha is essentially a book of Synthesis. The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook about things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems." (Page 6 and 7 of the book.) PRICE AS. 12.

DEVOTION.

"Krishna-Karnamritam"

"There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord's Bhaktas.

.... (Here) "The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

.... "The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness." PRICE. AS. 12.

The Hindu, 26 March 1935.

YOGAH.

"Towards Transcendence"

"The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality." PRICE AS. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDHI PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS. AS.
Essays on the Gita	
First Series	... 5 0
Second Series	... 7 8
Isha Upanishad	... 1 8
Ideal and Progress	... 1 0
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Karmayogin	... 1 12
War and Self-Determination	... 2 0
The Renaissance in India	... 1 12
The Brain of India	... 0 6
The National Value of Art	... 0 8
Uttarapara Speech	... 0 4
Kalidasa	... 1 0
Yogic Sadhan	... 1 0
The Yoga and its object	... 0 12
The Mother	... 1 0
The Riddle of this World	... 2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	... 0 10
Songs to Myrtila	... 1 4
Baji Prabhu	... 0 10
Six Poems of Sri Aurobindo	... 1 4
Lights on Yoga	... 1 4

NANDHI

PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY